

בש"פ 2279/18 - יעקב ישראל סימאי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 2279/18

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: יעקב ישראל סימאי

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה להעברת מקום דיון

בשם המבקש: בעצמו

החלטה

1. לפניי בקשה להעברת מקום דיון בתת"ע 17-11-12248 מבית משפט השלום לתעבורה בעכו לבית המשפט השלום לתעבורה בירושלים.

2. למבקש מיוחסת עבירה לפי תקנה 83ב(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961, והוא הוזמן להתייצב לדיון בבית משפט השלום לתעבורה בעכו ביום 19.3.2018.

3. המבקש הבהיר בבקשה לבית המשפט כי הוא כופר במיוחס לו.

1. דין הבקשה להידחות משני טעמים. ראשית, בקשה להעברת מקום דיון לפי סעיף 78 לחוק בתי המשפט (נוסח משולב), התשמ"ד-1984 צריכה להיות מוגשת זמן סביר לפני מועד הדיון בהליך שלגביו מבוקשת ההעברה. שיקולים מערכתיים מחייבים שהבקשה תוגש שלא "ברגע האחרון". ככל שהדיון בהליך מסוים מועבר לבית משפט אחר, יש לאפשר לבית המשפט שממנו הועבר הדיון זמן סביר לקבוע דיון בהליך אחר תחת ההליך המועבר. הבקשה דנן הוגשה יום לפני מועד הדיון, למעלה משלושה חודשים לאחר פתיחת ההליך, וזאת מבלי שניתן כל הסבר לשיהוי בהגשת הבקשה. בנסיבות אלה, על אף הטעמים המובאים בבקשה, הבקשה לוקה בשיהוי ניכר ולא מוסבר ודי בכך כדי להצדיק את דחייתה (בש"פ 4818/12 שיטתית נ' מדינת ישראל (19.6.2012); בש"פ 9654/17 לודמיר נ' מדינת ישראל (13.12.2017)).

2. שנית, ככלל, בית משפט זה לא ייעתר לבקשות להעברת מקום דיון בתיקי תעבורה מקום שבו המשטרה תידרש להביא ראיות להוכחת העבירה בבית המשפט הנעבר. זאת מפאת ההכבדה על משאבי הציבור הכרוכה בנסיעת אנשי משטרה מהמקום הרגיל שבו הם משרתים לבית משפט במקום אחר. על כן, בתיקים כגון אלה, מרכז הכובד הוא במקום ביצוע העבירה, ורק בנסיבות מיוחדות וחריגות תהיה הצדקה להיענות לבקשה להעברת דיון (ראו, למשל, בש"פ 2141/17 שמלוב נ' מדינת ישראל (9.3.2017); בש"פ 7489/16 דהאן נ' מדינת ישראל (26.9.2016)). הבקשה דנן אינה מגלה נסיבות חריגות שכאלה ומשכך אינה מבססת עילה להעברת מקום הדיון.

3. סוף דבר, הבקשה נדחת.

ניתנה היום, ב' בניסן התשע"ח (18.3.2018).

ש ו פ ט